

11. Hněvy a vzdory.

253.

Rychle.

Ode Zlína.

Tra-vi-čko ze-le-ná, proč sa ne-ze-le-ňáš? Šo-ha-jí-

čku švar-ný proč sa na mne hně-váš?

Travičko zelená,
proč sa nezelenáš?
Šohajíčku švarný,
proč sa na mne hněváš?

Proč sa na mne hněváš,
proč sa na mne duješ?
Dobrou noc ti dávám,
ty mi neděkuješ.

254.

Z Karlovic.

Te-če vo-da sko-kem ko-le-na-ších o-ken, ne-mó-žu ju

zo-sta-vit' roz-hně-va-la sem si švar-né-ho sy-ne-čka,

ne-mó-žu ho u-do-břit.

Teče voda skokem
kole našich oken,
nemóžu ju zastavit';
rozhněvala sem si
švarného synečka,
nemóžu ho udobřit.

A já k němu půjdu
a prosit' ho budu,
aby se už nehněvál,
že je mé srdečko
zarmúcené všecko
aby mně ho rozebrál.

255.

Z Koprivnice.

Muj mi-ly se hně-va, po-zdra-ve-ňa ně-da a ja se ho